

Seminarium om högskolelagens 5§

På seminariet deltog 3 statsvetare, en sociolog, en humanist, en nationalekonom och jag. Fyra disputerade, tre doktorander. 5 män och två kvinnor. 5 av den yngre generationen och två av den äldre.

Vi förde en akademisk debatt, karakteriserad av respekt, och av frågor och problematisering, mer än av svar. Vi var nog eniga i att lagen pekar ut områden som är samhällsligt angelägna. Genom lagen blir de synliggjorda. Det önskvärda i att synliggöra via statlig lagstiftning var där vi skiljde oss åt, alltifrån mitt avståndstagande till andras tolerans eller acceptans.

Några betonade att forskningen, högskolan och akademien även styrs av andra, kanske än starkare krafter, såsom finansieringsmöjligheter.

Måhända man kunde skönja en generationsskillnad i ställningstagandet, där jag, med 30 års erfarenhet, ser att synliggörandet sker genom professionen och genom samhället och samhällsdebatten, men kanske långsammare än vad den mer ivriga yngre generationen kan acceptera.

Hur sker synliggörande av angelägna frågor, var den viktigaste frågan som vi behandlade, och som vi bör ta upp i alla fora.

En annan fråga klistrade sig besvärande på frågan om högskolelagens §5, nämligen högskolans demokrati: Hur saker som t ex implementeringen av 5:an gått till, av vem och för vem?

När man blickade runt i salen såg man yngre, akademiskt engagerade personer - och jag och en annan grånad man. Man såg inte de som implementerar 5:an. Prorektorn, ansvarig för högskolans kvalitetsarbete valde att vara frånvarande. Så gjorde Utbildningsnämndens ledamöter och ordförande. Så gjorde samtliga sektionschefer och verksamhetschefer. Så gjorde professorerna. Så gjorde representanter för lärarutbildningen.

Tomrum är något man ofta inte ser eller erfar. Men likt den öronbedövande tystnaden, som skorrar i mitt öra, var frånvaron påtaglig och hart när fysiskt förnimbar. Kortsiktigt tror jag att strategin av tystnad och frånvaro är framgångsrik. Mot intet kämpar man förgäves. Det är ingen mening att kasta en sten mot det fönster som döljs bakom en mur.

Men långsiktigt tror jag, och hoppas jag, att respekt och förtroende vinnas genom oberoende och integritet.

Många tack till er som var med. Med er blir HH en akademi.

Öllsjö den 5 oktober 2010

Sven-Olof Collin

